

מבט לשבת פר' "בהעלותך" מעובד עפ"י שיחות הרבי מליובאוויטש

מלחמה משתלמת

נושאים רבים וחשובים נזכרים בפרשתנו, ובהם הוראה למשה על העלאה-הדלקת מנורת הזהב. סיפורו של "פסח שני", שהתווסף באופן מפתיע לכלל חגי-ישראל ונקבע לדורות לחוג אותו ביום יד' באייר. (אמנם לא בדיוק כמו חג הפסח, אבל יום מיוחד ומשמעותי לכולנו). מובא גם בפרשתנו על חבורת "מתאוננים" שמעכירים את האווירה, אלה שמחפשים תמיד תואנות ופגמים "וחוגגים" על מחדלים, ומתבכיינים תדיר על "כמה לא טוב". בנוסף מופיע עניין לא טוב באמת שאירע למרים, אחות משה, אשר בתום לב, ואפילו מתוך כוונה טובה, דיברה מה שדיברה, והשתמע ההיפך מכך, כאילו אמרה לשון הרע באחיה הנכבד - ונענשה. בתוך כל זאת, מעניקה לנו התורה קונצרט מיוחד, עם שתי חצוצרות בלבד. הצלילים המיוחדים שלהם משנים את האווירה העגומה. משה לומד לתקוע בהן, ומעביר את הלימוד, באופן פרטי, לכוהנים, כדי להכשירם להריע ולתקוע בהן על פי מצוות הבורא.

אז מה מטרת האתנחתא המוסיקאלית המפתיעה הזאת? זה לא בדיוק קונצרט לחובבי המוסיקה בלבד. המטרה לעורר את העם. ואין כמו תרועת חצוצרה שמסוגלת לכך. לעורר מתי, ומדוע? לעורר ולזרז את העם לפני תזוזה להמשך הדרך. להתריע בעת סכנת מלחמה ולהחריד את העם ולזרזו "**לצאת על הצר הצורר**" להתכונן לקרב בנחישות ובגבורה מתוך בטחון בבורא. ותפקיד נוסף לחצוצרות, לעורר את העם גם בימי שמחה, ככתוב: "וביום שמחתכם... ותקעתם בחצוצרות... והיו לכם לזכרון". (פרק ט' פסוק י').

בפנימיות התורה ועל-פי החסידות, התקיעה על הצר הצורר אתכם, אינה רק בעת מלחמה על בני-עוולה המבקשים להלחם בנו, אלא טמון כאן רמז למלחמה התמידית שנדרשת מכל אחד ואחת מאתנו, להלחם על האוייב המוכר לכולנו, השוכן בתוכנו ממש, ומגייס באופן תמידי את כל כלי הנשק הכי מתוחכמים המצויים באמתחתו - כדי להביסנו ולהסית אותנו מדרך התורה. האוייב האשמדאי הזה הקרוי - **היצר הרע**. לכן מצווה התורה לעשות חצוצרות כסף דווקא, ממתכת אצילית שאינה מחלידה, חצוצרה שתעמוד מול האוייב הזה, ותעורר אותנו לשנס את כל כוחותינו להכניע אותו. "התינוק בוכה" האשמדאי לוחש באוזני לא לקום, הרי זה תפקיד האשה. היא הרי מכירה אותו יותר. אתה בטח לא תצליח להרגיעו. תתהפך לצד השני, ותנחר - כאילו לא שמעת". הרופא ציווה עליך דיאטה חריפה, אבל מה לעשות מצווה לאכול בשבת ובחטונות ובבריתות ובשמחות כן ירבו, וגם זה לא מנומס לפגוע במארחים. יש שיעור גמרא, או הרצאה בנושא חשוב במועדון חברים - עזוב. שב בבית. אתה חייב לנוח. תהיינה עוד הרצאות מעניינות. "כמה הזמנות לחתונות, לבריתות, לבר-מצווה אתה מקבל. מה הם חושבים להם, שאתה בנק הפועלים? ובכלל, הרי בקושי מכיר אותם - תעלם!"

האוייב הזה עובד נון סטופ. 24 שעות ביממה. כל יום, ואפילו בשבת. "אולי תישאר השבת בבית. יסתדרו גם בלעדיך. הרי יש כבר ברוך השם מניין.

המלחמה הזאת היא נצחית וכדי לנצח יש להעזר ברמטכ"ל העליון, מפקד כל המפקדים, להשמע להוראותיו ולדעת לבקש את עזרתו - ולהצליח. הבחירה לעשות כך או כך היא שלנו, הכוחות לכך או לכך - ממנו בלבד. "ובחרת בטוב" ואז, "וביום שמחתכם", בנצחון על האויב, "ותקעתם בחצוצרות". כך כולנו נעלה לירושלים לבית מקדשנו, בקרוב ממש.

שבת שלום ומבורך

